

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.II.20.566/2024/5.

A tanács tagjai: dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes képviselője:
dr. Farkas Ádám kamarai jogtanácsos (cím1)

Az alperes: alperes (cím2)

Az alperes jogi képviselője:
Krizsa Ügyvédi Iroda (cím3, ügyintéző: dr. Krizsa Lajos ügyvéd)

A per tárgya: kölcsöntartozás megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Kaposvári Törvényszék 2.Pf.21.237/2023/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Marcali Járásbíróság 1.P.20.114/2022/36/II-

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A tényállás szerint a felperesi jogelőd, a jogelőd és az alperes között 2008. október 13-án, száml számon kölcsönszerződés jött létre gépkocsivásárlás céljára, 4.025.000 forint hitelösszegre. A szerződés 6. pontja szerint a hitel változó kamatozású, CHF alapú, az éves induló ügyleti kamatláb 11,8 %. A szerződés 7. pontja szerint a havi törlesztőrészletek összege 57.291 forint. A hitelező 7. pontban az árfolyamkockázatról is tájékoztatást adott. A 9. pont alapján a teljes hiteldíj mutató induló mértéke 13,44 %, azzal, hogy az nem tükrözi a hitel árfolyamkockázatát. A szerződés 12. pontja szerint alkalmazandó Üzletszabályzat 18.3.2. pontja szerint a devizaszerződések változó kamatozásúak, az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendők. A törlesztő részletekben a pénzintézet által, a szerződés deviza nemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében, az Üzletszabályzatban szereplő számítás szerint kell meghatározni az árfolyamkülönbséget azzal, hogy az árfolyamkülönbség elszámolása az Üzletszabályzat 18.3.3. pontja szerint a futamidő változását eredményezi. Az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja szerint, deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztő részletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyamának és kamatának alakulásától függően változhat.

[2] A felperesi jogelőd 2015. március 16-án keletkezett levelében, a 2014. évi XL. törvényből (továbbiakban: DH2 tv.) eredő elszámolási kötelezettségének eleget tett, az árfolyamrészre, valamint az egyoldalú kamatemelésre vonatkozó érvénytelenségi ok kiküszöbölésével. A tisztességtelenül felszámított összeg összesen 250.239 forint volt, amelyet az alperes tartozásába elszámolt. Az elszámolást 2015. március 27-én kézbesítette az alperes részére. 2015. november 20-án a felperesi jogelőd az alperessel szemben fennálló követelését forintosította, az alperes tartozását – 525.366 forinttal csökkentve – 4.712.570 forintban határozta meg.

[3] Az alperes fizetési kötelezettségének nem tett eleget, ezért 2016. március 5-én a felperesi jogelőd a hitelszerződést azonnali hatállyal felmondta, a teljes tartozást 4.861.930 forintban jelölte meg, majd az alperessel szembeni követelését 2019. november 14-ével a felperes felperesre engedményezte.

[4] Felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 4.861.159 forint és annak 2019. november 14-étől a kifizetésig járó évi 11,8 %-os szerződéses kamata és a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres összegével megegyező mértékű késedelmi kamata, valamint 330.125 forint lejárt késedelmi kamata megfizetésére. Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta a szerződés érvényes létrejöttét és a tartozásának azösszegegyezőségét is.

[5] Az elsőfokú bíróság 3.P.20.114/2020/33. számú ítéletében kötelezte az alperest 2.035.577 forint és járulékai megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A másodfokú bíróság 2.Pf.21.408/2021/9. számú végzésével az ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. Az elsőfokú bíróság által megállapított összeget nem találta megalapozottnak, ebben a körben helyezte hatályon

kívül az ítéletet azzal, hogy a felperesi kereset megalapozottságának megítéléséhez szükséges a felperes részéről olyan egyedi deviza-nyilvántartás benyújtása, amelyben megjelölésre került a CHF összeg és a devizában kimutatott aktuális előírás, amelyet az adósnak teljesíteni kell. A kimutatás beszerzését követően – szükség esetén szakértő igénybevételével – lehet a felperesi keresetösszegezéséről megalapozottan dönteni.

[6] A másodfokú bíróság a végzés indokolásában megállapította, hogy a felek között deviza alapú kölcsönszerződés jött létre. A kölcsönvevő alperes – saját nyilatkozata alapján – mérlegelte azt, hogy deviza alapú kölcsönszerződést köt, mert a forint kölcsönszerződésnél számára a deviza alapú kölcsönszerződés kedvezőbb feltételeket biztosított a szerződés aláírásakor. A kölcsönszerződés 6. és 7. pontja kellően magyarázó, a forint árfolyamának a szerződésben kikötött devizához képest lehetséges változására megfelelő, informatív szöveges magyarázatot ad, a deviza alapú kölcsönügyletekben rejlő – forint ügyletektől eltérő – kockázatról megfelelően tájékoztat. Az Üzletszabályzatban rögzített szöveges levezetés logikus és érthető magyarázatot tartalmaz az árfolyamkockázat jelentkezésére és elszámolására. Az Üzletszabályzat 18.3.2. pontja 3 matematikai alpműveletet tartalmazó képletet is rögzít, amely világosan szemlélteti a törlesztőrészletre irányadó aktuális árfolyam és a kölcsön folyósításakor figyelembe vett bázisárfolyam eltérését és e két összetevő különbségének az adós által megfizetendő árfolyamkülönbségben mutatkozó jelentőségét. A hitelező a korlátlan árfolyamkockázat viseléséről világos és érthető tájékoztatást adott, amely kielégíti az átláthatóság követelményét. Ebből az okból nem volt megállapítható a főszozolgáltatás tisztességtelensége, így a perbeli szerződés érvénytelensége sem.

[7] A megismételt eljárásban a felperes I.P.20.114/2022/3/3. szám alatt csatolta, a peres eljárás során F/31. kimutatásként hivatkozott, kiegészített hiteltörténeti kimutatást. Az elsőfokú bíróság igazságügyi szakértőt rendelt ki, és az aggálytalannak, ellentmondásmentesnek ítélt szakvélemény alapján határozta meg a marasztalás összegét. Megállapította, hogy a felperes jogelődje mind a 2014. évi XXXVIII. törvényből (továbbiakban: DH1. tv.), mind a 2015. évi CXLV. törvényből fakadó (a továbbiakban: DH7. tv.) kötelezettségének eleget tett, az elszámolásokat elvégezte, azt az alperessel közölte, melyhez képest az alperes a számára nyitva álló jogorvoslatokat nem vette igénybe, a rendelkezésre álló adatok szerint. A felperes által készített tartozáskimutatások a jogszabályi követelményeknek megfelelnek a DH1. törvény 3. § (2) bekezdéséből a nyilvántartások visszamenőleges megváltoztatása nem olvasható ki, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő újraszámítás megtörtént. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest 4.861.159 forint, valamint annak 2019. november 14-étől a kifizetésig járó évi 11,80 %-os mértékű szerződéses kamata és a mindenkori jegybanki alapkamat kétszeres összegével megegyező mértékű éves késedelmi kamata, továbbá 330.125 forint lejárt késedelmi kamat megfizetésére.

[8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletet helyes indokainál fogva helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása értelmében, helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság arra, hogy a másodfokú bíróság a 2.Pf.21.408/2021/9. számú végzésében megállapította: a peres eljárás tárgyát képező szerződés deviza alapú, valamint az alperes által hivatkozott érvénytelenségi okokban a szerződés nem szenved. A másodfokú bíróság a kereseti kérelem jogalapja és az alperesi ellenkérelem jogi okfejtése vonatkozásában teljeskörűen, részletekbe menően kifejtette, hogy mely tényekre és jogszabályi rendelkezésekre alapítja döntését. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság amikor arra következtetésre jutott, hogy a másodfokú bíróság végzésében a kereset jogalapját megállapította, csupán az összegezés vonatkozásában utasította további eljárási cselekmények foganatosítására az elsőfokú bíróságot. A felperes csatolta az előírt feltételeknek megfelelő hiteltörténeti kimutatást F/31. sorszám alatt. Az egyedi deviza

nyilvántartásban a CHF összeg megjelölésre került és devizában is látható az aktuális előírás. A megismételt eljárásban beszerzett okirati bizonyíték és a szakértői vélemény értékelésével az elsőfokú bíróság helytálló érdemi döntést hozott.

[9] A fellebbezés kapcsán rámutatott, a felperes által csatolt kimutatás alkalmas arra, hogy a kereseti kérelem összecszerúsége vonatkozásában a szakértői bizonyítást megalapozza, azt lehetővé tegye. Az alperesi vitatásra, illetve a felperesi indítványra is tekintettel helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor az igazságügyi könyvszakértőt kirendelte. A szakértői vélemény – az alperes álláspontjával szemben - nem szenved olyan fogyatékosságban, amely azt eredményezné, hogy a bíróság a szakvéleményt bizonyítékként ne vehetné figyelembe. Nem tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy a szakértői véleményben foglaltak a felperesi kereset összecszerúságát alátámasztják. A felperes a szakértői véleményt kifejezetten elfogadta. Az alperes a szakértői véleményre ugyan részletes észrevételeket tett az 1.P.20.114/2022/24. szám alatti beadványában, azonban kifejezetten nyilatkozott arról, hogy a szakvélemény kiegészítését, illetve a szakértő meghallgatását nem kéri (5. oldal utolsó, 6. oldal első bekezdése). Alaptalanul hivatkozott ezért arra az alperes, hogy a bíróság a szakvéleményre tett alperesi észrevételek figyelmen kívül hagyása miatt nem rendelte el a szakvélemény kiegészítését. Az F/31. szám alatt megjelölt kimutatás beszerzésével, ennek kapcsán a szakértői vélemény beszerzésével, a korábbi ellentmondásokat az elsőfokú bíróság feloldotta. Az alperesi befizetéseket is tartalmazó elszámolás adatai alapján helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes kereseti kérelme összecszerúságában is megalapozott.

[10] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és a kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmével együtt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is benyújtott. A felülvizsgálat engedélyezését a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulata alapján kérte. Álláspontja szerint a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének és a DH7. tv. 3. § a) pontjának értelmezésével kapcsolatos gyakorlat jelenleg nem egységes és tartani lehet attól, hogy a helyes joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődik.

[11] A DH1. tv. (1) bekezdésében foglaltak kapcsán előadta, hogy az abban meghatározott semmisséget a jogalkotó az MNB árfolyam alkalmazásával küszöbölte ki. Az elszámolás a kölcsönösszeg MNB árfolyamon történő meghatározásából és törlesztőrészletek MNB árfolyam szerint meghatározásából állt. Az eljárás során kérte, hogy a felperes kimutatását ennek megfelelően készítse el, mivel az általa csatolt kimutatás az elszámolás időpontjáig a DH1. tv. 3. § (1) bekezdés szerinti árfolyamot, valamint e bekezdés szerinti törlesztő részleteket (kamatelőírás és tőkeelőírás) tartalmazta. Értelmezése szerint a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kereset összecszerúságának bizonyításához nincs szükség a kölcsönösszeg és törlesztőrészletek DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének megfelelő meghatározásához. Ezen átszámítás hiányában azonban megítélése szerint, egyrészt a felperesi kimutatás számszakilag nem ellenőrizhető, másrészt pedig a kimutatás nem felel meg a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésével módosított perbeli szerződés tartalmának. Álláspontja alátámasztásául hivatkozott a Zalaegerszegi Törvényszék 3.Pf.20.756/2021/4. számú ítélete indokolásának [18] bekezdésében; a Budapest Környéki Törvényszék 4.Pf.20.959/2022/6. számú ítélete indokolásának [36] és [45] bekezdésében; a Fővárosi Törvényszék 67.Pf.633.910/2023/9. számú ítélete indokolásának [68] bekezdésében; és a Fővárosi Törvényszék 48.Pf.633.242/2023/4. számú ítélete indokolásának [19] bekezdésében foglaltakra.

[12] A DH7. tv. 3. § a) pontjában foglaltakra hivatkozással előadta, hogy az konkrétan azt írja elő, hogy a forintosítás a devizában fennálló tartozás forintkövetelésre történő átváltását jelenti. Sérelmezte, hogy a másodfokú bíróság elfogadta az összepszerűség körében a szakvéleményt, azonban annak jogi alapját és módszertanát nem ismertette, valamint az árfolyamkülönbséggel kapcsolatos a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: rPtk.) 207. § (2) bekezdésén alapuló hivatkozását is elmulasztotta elbírálni. Álláspontja szerint, mivel a kereseti követelés összegét is vitatta, ezért a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján a felperesnek bizonyítania kellett volna keresete összepszerűségét. Hivatkozott arra, hogy a bírói gyakorlat szerint a felperes pénzügyi intézmény feladata – tényállítási és bizonyítási kötelezettsége alapján – a fogyasztó tartozásának összepszerű, tételes és ellenőrizhető levezetése (Kúria Gfv.VII.30.254/2018/7.), és csak a bizonyítékokkal kellően alátámasztott, nyomon követhető számszaki levezetést tartalmazó felperesi elszámolás szolgálhat a bíróság ítélezése alapjául (Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6.). Ennek azonban nem felel meg egy a forintosítással nem azonos, ismeretlen eredetű számtani művelet alkalmazása, mely alapján a másodfokú bíróság forintosításra hivatkozik. Sérelmezte azt is, hogy senki nem adott magyarázatot a megítélése szerint a törvényből nem következő matematikai műveletre. Álláspontja igazolásaként hivatkozott a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.648/2023/6. számú ítélete indokolásának [41] bekezdésében foglaltakra. Előadta, hogy jelen esetben a szakértő megállapítása szerint a követelés eleve forintban volt nyilvántartva, így nem volt mit forintosítani, az csupán fikció szerint történhetett.

[13] Az alperes Pfv.4. sorszámú, 2024. június 17-én előterjesztett beadványában – egyebek mellett – pontosította a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét is. Figyelemmel arra, hogy e beadványt a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztésére nyitva álló 45 napos határidőn túl nyújtotta be, azt a Kúria ebben a körben – mint a Pp. 149. § (1) bekezdése értelmében hatálytalan nyilatkozatot – nem tudta figyelembe venni.

[14] A Pp. 408. § (1) bekezdése értelmében nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg. A Pp. 408. § (2) bekezdése alapján nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben akkor sem, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben.

[15] Jelen per a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerint vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felperes vagyoni jogain alapul és az értéke pénzösszegeben kifejezhető.

[16] A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben, így az ügyben nem volt helye felülvizsgálatnak. A Pp. 409. § (1) bekezdése és 410. § (1) bekezdése értelmében ezért az alperesnek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie.

[17] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem alapos.

[18] Kúria az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, figyelemmel arra is, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – ahogyan azt a felülvizsgálat engedélyezésével összefüggésben az 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontjában értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti.

[19] Az alperes által megjelölt engedélyezési ok alapján a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az

által a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni azzal, hogy első fokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat (PK vélemény 1. pontja; Kúria Gfv.30.313/2023/2.).

[20] Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (PK vélemény 1. pontjához fűzött magyarázat).

[21] Az alperes első elvi jelentőségű jogkérdésként a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének értelmezését jelölte meg.

[22] A DH1. tv. 3. § (1) bekezdése szerint, a fogyasztói kölcsönszerződésben – az egyedileg megtárgyalt szerződési feltétel kivételével – semmis az a kikötés, amely szerint a pénzügyi intézmény a kölcsön-, illetve a lízingtárgy megvásárlásához nyújtott finanszírozási összeg folyósítására a vételi, a tartozás törlesztésére pedig az eladási vagy egyébként a folyósításkor meghatározott árfolyamtól eltérő típusú árfolyam alkalmazását rendeli.

[23] A (2) bekezdés alapján, az (1) bekezdés szerinti semmis kikötés helyébe – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – mind a folyósítás, mind pedig a törlesztés (ideértve a törlesztőrészlet és a devizában megállapított bármilyen költség, díj vagy jutalék fizetését) tekintetében a Magyar Nemzeti Bank hivatalos deviza árfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lép.

[24] A Kúria az alperes által hivatkozott másodfokú határozatok között nem talált eltérést a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének értelmezését illetően az alábbiak szerint.

[25] A Zalaegerszegi Törvényszék a 3.Pf.20.756/2021/4. számú ítélete indokolásának [18] bekezdésében írtak szerint, a DH1. tv. 3. § (2) bekezdése folytán ugyanis mind a folyósítási, mind a törlesztés tekintetében a MNB hivatalos devizaárfolyamának alkalmazására irányuló rendelkezés lépett életbe. Ebből következően az MNB középárfolyammal kellett volna kiszámolni az alperes tartozását.

[26] A Budapest Környéki Törvényszék a 4.Pf.20.959/2022/6. számú ítélete indokolásának [45] bekezdésében rámutatott arra, hogy az MNB által közzétett hivatalos devizaárfolyam alkalmazásának szükségessége jogkérdés. Erre, valamint arra figyelemmel, hogy a felperes a fentiek szerint a jogszabályoknak megfelelő tartalmú számszaki kimutatást nem csatolt, a perben szakértői bizonyítás sem volt lefolytatható.

[27] A Fővárosi Törvényszék 67.Pf.633.910/2023/9. számú ítélete indokolásának [68] bekezdésében kifejtett álláspontja szerint a felperesnek a kereset összecszerűsége körében olyan kimutatást kellett volna csatolnia, amely a szerződés megkötésétől kezdve a tisztességes szerződési kikötések figyelembevételével mutatja ki az alperes tartozását az MNB középárfolyam alkalmazásával.

[28] A Fővárosi Törvényszék 48.Pf.633.242/2023/4. számú ítélete indokolásának [19] bekezdésében rámutatott, hogy a felperes csupán állította, azonban nem igazolta, hogy a DH1. tv. szerinti 2015. február 1-i értéknappal elkészített felülvizsgálatnak minősülő elszámolás adatait vette volna alapul a kimutatás elkészítésekor, mind az MNB középárfolyam, mind pedig a tisztességtelenül felszámított összeg tekintetében.

[29] A fenti határozatok alapját képező ügyekben eltérő tényállás alapján, más-más szempontokat vizsgáltak az eljáró bíróságok, azonban a DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének

értelmezését és alkalmazását illetően a hivatkozott döntésekből a joggyakorlat egységének hiányára vagy a joggyakorlat egysége megbomlásának veszélyére nem lehet következtetni.

[30] A fentiekén túl a Kúria a DH1. tv. 3. §-ának (2) bekezdésének alkalmazásáról állást foglalt egyebek mellett a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett Gfv.VI.30.205/2023/2. számú ítélete (megjelent: BH2023.220.) indokolásának [60] bekezdésében, a Gfv.III.30.316/2022/8. számú ítélete (megjelent: BH2023.74.) indokolásának [41]-[43] bekezdésében és a Pfv.VIII.20.224/2021/7. számú ítélete indokolásának [28] bekezdésében.

[31] Az alperes másik elvi jelentőségű jogkérdésként jelölte meg a DH7. tv. 3. § a) pontjának értelmezését. A fenti törvényi rendelkezés szerint a pénzügyi intézmény köteles az e törvény hatálya alá tartozó devizaalapú kölcsönszerződések alapján fennálló, devizában nyilvántartott követelését a 4. alcímben foglaltak alapján forintkövetelésre átváltani (a továbbiakban: forintra átváltás). Az alperes hivatkozott a Kúria Gfv.VII.30.254/2018/7. számú végzésére, a Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6. számú határozatára és a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.648/2023/6. számú ítéletének [41] bekezdésében foglaltakra.

[32] A Kúria a Gfv.VII.30.254/2018/7. számú végzésének [31] bekezdésében kiemelte, hogy a pénzügyi intézmény feladata – tényállítási és bizonyítási kötelezettsége alapján – a fogyasztó tartozásánakösszgszerű, tételes és ellenőrizhető levezetése a felmondás idejére, amelynek helyességét elsősorban okiratokkal, végső soron szakértő bevonásával támaszthatja alá.

[33] A Szegedi Ítéltábla Pf.III.20.679/2017/6. számú ítéletének indokolásában kifejtett álláspontja szerint a bizonyítékokkal kellően alátámasztott, nyomon követhető számszaki levezetést tartalmazó felperesi elszámolást jogszerűen vehette ítélezése alapjául az elsőfokú bíróság.

[34] Az alperes idézte a Budapest Környéki Törvényszék 7.Pf.20.648/2023/6. számú ítéletének [41] bekezdésében foglaltakat, miszerint a felperesnek a DH7. tv. 3. §-a alapján kötelezettsége volt a devizában nyilvántartott követelést forint követelésre átváltani a törvény rendelkezései szerint. Mivel az utóbbi, 2016. március 19-éig tartó levezetés végig árfolyamkülönbözetet is tartalmaz, valamint a felperesi képviselő 2022. május 16-i nyilatkozata szerint a DH törvények szerinti forintosítást a felperes nem végezte el, hanem kvázi egy fikció szerint forintosította a bank a követelést, melynek tényleges tartalma azonban nem állapítható meg, ezért sem lehetett megalapozott a felperesi keresetösszgszerűsége.

[35] A Kúria a fentiekben vizsgált ítélezési gyakorlat között nem tapasztalt a DH7. tv. 3. § a) pontjának értelmezése körében eltérést. Mindegyik esetben rögzítették az eljáró bíróságok a devizaalapú kölcsönszerződések alapján fennálló devizában nyilvántartott követelés forintkövetelésre átváltásának szükségességét.

[36] A Kúria csupán megjegyzi, az alperes tévesen vonta le a jogerős ítéletből azt a következtetést, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint a keresetösszgszerűségének bizonyításához nincs szükség a kölcsönösszeg és törlesztőrészletek DH1. tv. 3. § (2) bekezdésének megfelelő meghatározásához. A másodfokú bíróság ezzel szemben az indokolásának [20] bekezdésében kiemelte, hogy – az elsőfokú bíróság által megállapítottan – a felperes jogelődje a DH1. törvényből és a DH7. törvényből fakadó kötelezettségeinek eleget tett, az elszámolásokat elvégezte, azt az alperessel közölte. Az alperes ezek ellen a rendelkezésre álló adatok szerint jogorvoslattal nem élt. A felperes által készített tartozáskimutatások a jogszabályi követelményeknek megfelelnek, a DH1. törvény 3. § (2) bekezdéséből a nyilvántartások visszamenőleges megváltoztatása nem olvasható ki, a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő újraszámítás megtörtént.

[37] A Kúria kiemeli: a DH7. tv. 13. § (5) bekezdése értelmében, ha fogyasztó határidőben nem élt az (1) bekezdésben foglaltakkal, úgy kell tekinteni, hogy a pénzügyi intézmény által megküldött, a törvény rendelkezéseinek megfelelő szerződésmódosításra vonatkozó ajánlatot teljes körűen elfogadta, és a szerződés közös megegyezéssel módosult. A törvényi rendelkezés alapján módosult szerződés esetében utóbb nincs lehetőség arra, hogy az adós az elszámolás módját vitassa.

[38] A fentiek értelmében jelen ügyben a felülvizsgálat engedélyezésének a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja első fordulatában foglalt feltétele nem áll fenn. Az alperes által hivatkozott eseti döntések nem támasztották alá egyik jogértelmezést igénylő jogkérdés megítélésében sem azt, hogy a bírói gyakorlat nem egységes, és azt sem, hogy az eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn.

[39] A Kúria a jogegység biztosításának érdekében a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának első fordulatában szabályozott ok teljesülésének hiányában a felülvizsgálatot nem engedélyezi [Kúria Pfv.IV.20.723/2022/2.]. Az elsőként vizsgált jogkérdés tekintetében pedig az a körülmény, hogy a tekintetben a Kúria a BHGY-ben közzétett eseti határozatban már állást foglalt, önmagában akadályát képezi a felülvizsgálat engedélyezésének [Kúria Gfv. 30.400/2023/2.].

[40] A Kúria mindezek alapján a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése értelmében megtagadta.

[41] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre. Az alperes megfizetett a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetékeként 97.223 forintot – az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pontja alapján, amely a Pp. 83. § (1) és (5) bekezdése alapján a terhén marad.

[42] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. szeptember 24.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró